

UITSPRAAK

van de Commissie van Beroep voor het gereformeerd onderwijs (hierna: de Commissie), ingesteld op grond van artikel 60 van de Wet op het Primair Onderwijs,

inzake:

R., appellante,
gemachtigde: mr. P.P. Klokkers, advocaat te Amsterdam,

tegen

STICHTING EVANGELISCHE BASISCHOLEN, verweerster
gemachtigde: mevr. mr. I.A. Hoen, advocaat te Alphen aan de Rijn.

I. PROCEDUREVERLOOP

1. Bij brief van 6 augustus 2014 heeft appellante, als receptioniste werkzaam op de evangelische basisschool *, bij de Commissie van Beroep PO van de Stichting Onderwijsgeschillen bezwaar gemaakt tegen het besluit van het bestuur van de Stichting d.d. 27 juni 2014 om haar per 1 oktober 2014 te ontslaan. De Stichting Onderwijsgeschillen heeft het bezwaar op 7 augustus 2014 doorgezonden aan de Commissie.
2. Appellante heeft bij brief van 29 augustus 2014 de gronden van het door de Commissie als beroep aangemerkte bezwaar aangevuld.
3. De Stichting heeft, daartoe bij brief van 8 september 2014 in de gelegenheid gesteld, op 7 oktober 2014 een verweerschrift ingediend.
4. De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie d.d. 10 december 2014. Het beroep is gevoegd behandeld met het beroep van een collega van appellante, dhr. S. (zaaknummer 2014-5). Namens appellante is haar gemachtigde, mr. P.P. Klokkers, ter zitting verschenen. Namens de Stichting zijn naast de gemachtigde, mevr. mr. I.A. Hoen, verschenen de directeur en de voorzitter van het bestuur.
5. Na afloop van de zitting is aan partijen medegedeeld dat de Commissie op een termijn van vier weken uitspraak zal doen.

II. FEITEN

Bij de beoordeling van het beroep zal worden uitgegaan van de volgende vaststaande feiten.

1. Appellante is op 1 oktober 2006 in dienst getreden van de Stichting op basis van een aanstelling in een door de gemeente * gesubsidieerde ID-baan.

2. In de loonkostensubsidiebeschikkingen voor 2011 en 2012 heeft de gemeente * de Stichting laten weten voornemens te zijn de subsidie voor banen in het kader van het *Besluit In- en Doorstroombanen* af te bouwen.
3. Naar aanleiding van het afbouwen van de subsidie van de gemeente heeft de Stichting de functie van appellante op 28 juni 2013 in het risico dragende deel van de formatie (rddf) geplaatst.
4. Bij brief van 23 september 2013 heeft de gemeente de Stichting de ID-beschikking voor 2014 doen toekomen. Op basis van deze beschikking wordt een subsidie verstrekt ter hoogte van het verschil tussen het wettelijke minimumloon (inclusief vakantietoeslag) en de vastgestelde loonwaarde van appellante. Voorheen beliep de omvang van de subsidie het volledige minimumloon.
5. Op 15 april 2014 is de loonwaarde van appellante vastgesteld op 30%.
6. Bij brief van 3 juni 2014 heeft de Stichting appellante op de hoogte gesteld van haar voornemen om haar te ontslaan.
7. Appellante heeft bij brief van 19 juni 2014 haar zienswijze op het voorgenomen ontslag kenbaar gemaakt.
8. Bij besluit van 27 juni 2014 heeft de Stichting appellante per 1 oktober 2014 ontslagen wegens opheffing van haar betrekking.

III. HET BEROEP

Appellante stelt zich op het standpunt dat het ontslagbesluit van de Stichting niet op goede gronden is genomen. Appellante heeft ter onderbouwing van haar standpunt, zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd.

Artikel 3.8, derde lid, van de Cao voor het Primair Onderwijs (Cao PO) biedt geen grondslag voor het aangezegde ontslag, aangezien dit artikel niet van toepassing is op leden van het onderwijs ondersteunende personeel.

De Stichting heeft niet aangetoond dat de loonkostensubsidie voor appellante zodanig is verminderd, dat de arbeidsplaats zou moeten komen te vervallen. Appellante werkte zelfstandig en hoefde de laatste jaren niet meer begeleid te worden, zodat geen sprake is van hoge begeleidingskosten.

De Stichting heeft evenmin aangetoond dat de werkzaamheden die appellante verrichtte zijn vervallen.

De Stichting heeft zich niet voldoende ingespannen om te onderzoeken of appellante op een andere wijze binnen de school werkzaam kon zijn. Appellante heeft uit eigen beweging gesolliciteerd op vrijgekomen functies binnen de school, maar is daarvoor steeds afgewezen.

Appellante heeft dankzij bemiddeling van de Dienst Werk en Inkomen van de gemeente * per 1 december 2014 een andere baan gevonden, maar handhaaft haar beroep in verband met een eventuele schadevergoeding voor de periode 1 oktober 2014 – 1 december 2014.

IV. HET VERWEER

De Stichting is van mening dat het beroep van appellante ongegrond is en heeft in dit verband, zakelijk samengevat, het volgende naar voren gebracht.

Doordat voor het deel waarvoor appellante geacht wordt productieve arbeid te kunnen verrichten (de loonwaarde) geen subsidie meer wordt verstrekt, zijn de loonkosten voor appellante niet meer op te brengen voor de Stichting. De salariskosten zijn veel hoger dan de feitelijke loonwaarde, aangezien de subsidie uitgaat van het minimumloon, terwijl het loon in de laagste salarisschaal van het onderwijs ondersteunende personeel zonder de bijkomende emolumenten op basis van de Cao PO al hoger is dan het minimumloon. De Stichting heeft daarom vanaf het begin van het dienstverband uit eigen middelen toegelegd op de door de gemeente verstrekte subsidie. Vanwege de doorgevoerde bezuinigingen bedraagt de subsidie met ingang van 2014 feitelijk niet meer dan ongeveer 60% van de werkelijke kosten. In deze kosten zijn dan nog niet eens de kosten van de begeleiding meegerekend. De tijd en inzet die de directeur en adjunct-directeur moeten steken in het aansturen van werknemers in een ID-baan zijn aanzienlijk.

Eén en ander klemt temeer nu naar aanleiding van een rapport van de Onderwijsinspectie, waarin de school * op een aantal punten als onvoldoende is beoordeeld, geïnvesteerd moet worden in de kwaliteit van het onderwijs. Bezuinigen op de formatie van de staf en het onderwijs ondersteunende personeel is één van de manieren waarop de school financiële ruimte heeft gecreëerd om in navolging van het advies van de expertgroep “School aan zet” de kwaliteit van het onderwijs te verbeteren, onder meer door een vergroting van de formatie voor het onderwijzende personeel. De werkzaamheden die door appellante werden verricht zijn verdeeld over de zittende personeelsleden binnen de kaders van hun normjaartaak.

In samenwerking met de gemeente heeft de Stichting appellante tijdens het rddf-jaar begeleid in het zoeken naar een andere functie en dit heeft geresulteerd in een nieuwe betrekking voor appellante, waarin zij met ingang van 1 oktober 2014 is aangesteld.

V. BEOORDELING VAN HET BEROEP

De Commissie overweegt het volgende.

De Stichting is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 60 van de Wet op het Primair Onderwijs. De Commissie is derhalve bevoegd kennis te nemen van het beroep, en aangezien het beroep tijdig is ingesteld door appellante, is zij in het beroep ontvankelijk.

Ingevolge artikel 3.8, derde lid, Cao PO kan opzegging van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd of tussentijdse opzegging van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd plaatsvinden op grond van opheffing van de instelling of de dienst van de instelling of de betrekking, of zodanige verandering van de inrichting van het onderwijs, dat de werkzaamheden van de werknemer overbodig zijn geworden.

Aangezien appellante haar stelling dat bovengenoemd artikel in casu niet van toepassing is ter zitting bij monde van zijn gemachtigde heeft ingetrokken, zal de Commissie deze onbesproken laten.

De Commissie constateert dat de Stichting de door artikel 3.18 Cao PO voorgeschreven voor-nemen-procedure heeft gevolgd.

Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting heeft de Stichting de betrekking van appellante opgeheven vanwege de bezuinigingen op loonkostensubsidies die de gemeente * de af-

gelopen jaren heeft doorgevoerd. De gemeente heeft het ID-beleid gewijzigd in die zin dat de ID-subsidie wordt afgebouwd en verandert van een loonkosten dekkende subsidie in een subsidie die een aanvulling vormt op de door een gemeentelijke instantie vast te stellen loonwaarde van de ID-werknemer die (nog) niet kan doorstromen naar een reguliere baan.

Aangezien het zwaartepunt van de verantwoordelijkheid voor de ID-regeling en de uitvoering daarvan bij de gemeente ligt, kan naar het oordeel van de Commissie in redelijkheid niet van de Stichting verlangd worden dat zij in het geval van appellante de financiële consequenties van bovengenoemde beleidswijziging draagt. Het stopzetten van (een deel van) de bekostiging van de functie vormt in principe op zichzelf voldoende grond om tot opheffing van de betrekking over te gaan. In dit geval komen daarbij nog door de Stichting aangevoerde aanvullende omstandigheden, namelijk dat zij een kritisch rapport van de Onderwijsinspectie heeft ontvangen, naar aanleiding waarvan zij (de Stichting) andere prioriteiten heeft gesteld ter zake de besteding van de (beperkte) financiële middelen. Dit heeft ertoe geleid dat meer middelen beschikbaar kwamen ten behoeve van het onderwijsgevende personeel, hetgeen ten koste is gegaan van de middelen voor onderwijsondersteunend personeel (en stafpersoneel). In de gegeven omstandigheden heeft de Stichting in redelijkheid tot deze andere prioritering kunnen komen. De Stichting heeft overigens ook in de overgelegde akte van benoeming uitdrukkelijk bepaald dat de aanstelling afhankelijk is van de door de gemeente verstrekte loonsubsidie.

Alvorens over te gaan tot ontslag wegens opheffing van de betrekking heeft de Stichting de functie van appellante gedurende een jaar in het rddf geplaatst, zodat aan de voorwaarde van Bijlage III, artikel 4 Cao PO is voldaan.

Ingevolge het bepaalde in Bijlage III, artikel 8 Cao PO dient een werkgever alvorens tot opheffing van een functie over te gaan eerst zorgvuldig te onderzoeken of het in redelijkheid mogelijk is de werknemer een mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende functie bij de werkgever aan te bieden.

De Commissie is van oordeel dat de Stichting aannemelijk heeft gemaakt dat zij voldoende inspanningen heeft verricht om ontslag van appellante te voorkomen. De Commissie laat hierbij wegen dat de Stichting er in samenwerking met de verantwoordelijke gemeentelijke dienst voor heeft gezorgd dat appellante een sollicitatietraining en andere cursussen heeft kunnen volgen. De ter zitting door de Stichting gegeven toelichting inhoudend dat op dit punt de begeleiding van ID-ers die, zoals appellante, na een aantal jaren in een dergelijke functie nog niet zijn doorgestroomd naar een reguliere plaats op de arbeidsmarkt voornamelijk door (het aan de gemeente gelieerde bedrijf) * wordt verzorgd, is door de gemachtigde van appellante niet bestreden. Dit ligt overigens ook voor de hand, juist omdat het hier om ID-ers gaat, ten aanzien van wie, als gezegd, het zwaartepunt bij de gemeente ligt.

Voorts is van belang dat de school * geen deel uitmaakt van een groter schoolverband waarbinnen herplaatsing wellicht mogelijk zou zijn. Ter zitting is door de Stichting gesteld dat de intern vrijgekomen administratieve functie waarop appellante heeft gesolliciteerd geen passende functie was, omdat daarvoor minimaal een MBO-diploma vereist was en appellante daar niet over beschikt. Dit is van de zijde van appellante niet weersproken.

Gelet op het voorgaande concludeert de Commissie dat van de Stichting in casu in redelijkheid niet gevergd kan worden om een dienstverband waarvan de bekostiging voor een substantieel deel beëindigd is in stand te houden.

Zaaknummer: 2014/04

Datum uitspraak: 12 januari 2015

De Commissie zal daarom het beroep ongegrond verklaren.

Zaaknummer: 2014/04

Datum uitspraak: 12 januari 2015

VI. BESLISSING

De Commissie:

- verklaart het door appellante ingestelde beroep tegen het haar betreffende opzeggingsbesluit van de Stichting d.d. 27 juni 2014 ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 12 januari 2015 door mr. J.R. Krol (voorzitter), mr. C. van der Boom en mr. Th. Veling (leden), in tegenwoordigheid van mr. H.M.C.W. Mudde-Blom als ambtelijk secretaris.

mr. J.R. Krol
voorzitter

mr. H.M.C.W. Mudde-Blom
secretaris

Afschrift verzonden op: